

fjøbing, og de ere ogsaa mest Sømænd. Det er ikke rimeligt, at der da kan være noget Valgtryk. — Det er den ene af disse Anførsler, dette Valgtryk, men den anden er den, som nu blev malt med saa ganske overordentlig stærke Farver, at man skulde tro, at Mennesker være blevne slaaede ihjel eller i det Mindste mishandlede i høi Grad. Jeg skal imidlertid fortælle Dem, hvorledes Historien ganske simpelt hænger sammen. Jeg har min Relation fra et Venstreblad, saa det altsaa ikke er rimeligt, at det; jeg vil fortælle, er i Høire-Vys, i et for Høire smukt Vys — det er taget fra Venstrebladet i Svendborg. Det er ganske rigtigt, som den ærede foregaaende Taler sagde, at en Aftenstund — jeg tror, det var Tirsdagen den 25de Januar — da Hr. Steenstrup begav sig ud til nogle Skoler i Marstal Landsogn, og da han hørte tillige med sine Venner — der blev jo nævnt hvilke — saa var der nogle Jolk — ikke Vælgere, men nogle Dreng og unge Mennesker, Sømænd, tror jeg det var, men i alle Tilfælde halvvoagne Mennesker, og disse skulde ganske rigtig, som den ærede Taler sagde, have kastet Sten efter dem. Det er jo dog imidlertid beroligende, som det ogsaa blev sagt, at den Sten, som faldt paa Høistoleforstander Lund, ikke skadede ham, saa lidt som de Sten, der faldt paa de Andre, skadede dem. Den Æneste, som var Gjenstand for virkelig Forulempelse var en Mand, der hed Laurids Jepsen, som er Husmand og tidligere har været Sogneraadshovedmand derovre. Han fik nogle Saar — saaledes stod det i alt Fald i Avisen — som blødte, men jeg kan berolige ærede Medlemmer med, at jeg har set denne Mand senere. Jeg saae ham paa Valgtribunen, da jeg stillede mig, han var en af Hr. Steenstrups Stillere, og han havde da ikke engang Hovedet indbundet. Han interpellerede mig flere Gange lystigvæl, saa jeg tror, at han hverken i legemlig eller aandelig Henseende har lidt nogen virkelig Overlast. Saaledes er Historien gaaet til. Men som sagt, ærede Medlemmer maa erindre, at det er ikke Vælgere, som have foranlediget dette Overskud, det er Dreng og halvvoagne unge Mennesker. Men nu kan man sige, og det er ogsaa blevet sagt, at det er en stor Skam af Politiet, naar man i det Hele har Politiet her i Landet, at det ikke overbrører saadanne Møder og forhindrer slige Uforstaaetheder. Men Sagen er her ganske eiendommelig. Det hænger nemlig saaledes sammen dermed, at da Hr. Steenstrup havde i Aviserne bekendtgjort, at han vilde holde Møder der og der paa forskjellige Steder, i Bregninge, i Vindeballe, i Søby, i Grøstjøbing og Marstal, havde han glemt at meddele i Avi-

sen, at han vilde holde det paagjældende Møde i den Skole, hvorved Voldshandlingen foregik, og som Jolge deraf havde Politimesteren ikke sendt sin Assistent derhen eller bedet Sognefogden om at holde Orden ved Mødet. Alle de andre Steder, hvor han havde bekendtgjort, at han vilde holde Møde, har Politiasistenten eller en Sognefoged været tilstede, og Politimesteren er altsaa aldeles uskyldig i, hvad der her er foregaaet. Der er ikke Noget at sige paa ham, det er i det Hele en meget dygtig Mand, som holder over, at der skal være Ro og Orden i Landet; det er ham ligegyldigt, om han har med Høiremænd eller Venstremænd at gjøre, fort sagt, er der Uorden, strider han ind. Man kunde jo tænke sig, at Politiet havde haft nogen Skyld i denne Sag, saa at der mulig kunde være Grund til at rejse Anke imod det, men i dette Tilfælde er Politiet fuldkommen uskyldigt, fordi Hr. Steenstrup havde glemt at avertere dette Møde. Saaledes altsaa forholder denne Sag sig. Jeg kan ikke indse, at der, hvad Valgtryk angaar, det er jo ikke engang blevet nævnt, hvori dette Valgtryk skulde bestaa, kan være Tale om af den Grund at udsætte eller forstaje mit Valg. Hvad det Andet angaar, er det jo kun nogle Dreng, der have slaaet med Sten, hvilket iøvrigt ikke har haft andre Følger, end at en Mand blev lidt jaaret, men dog ikke anderledes, end at han nu er fuldkommen rask, og herved maa man huske paa, at det ikke var Vælgere, der gjorde det, men kun Dreng. Det kan efter min Mening altsaa heller ikke have haft nogen Betydning med Hensyn til selve Sagen. Den ærede Taler talte om Brutalitet. Da denne Brutalitet ikke hidrører fra Valgkandidaterne og heller ikke fra Urigigheden og heller ikke fra Vælgere, men kun ligger hos nogle Dreng, saa forekommer det mig, at man kunde spare sig her at tale om denne Brutalitet. Nu var det jo saaledes, som det jo ogsaa blev sagt af den forrige Taler, at Følgen af dette sidste Stenkast var, at Hr. Steenstrup ikke vovede at komme til Marstal og holde Møde, thi han havde averteret et Møde til næste Dag, men han vovede ikke at komme. Det var forøvrigt overflødig, at han ikke havde det Mod, han kunde blot have sagt til Politimesteren at han vilde holde dette Møde, saa er der ikke Spørgsmaal om, at han særdeles godt kunde være kommen der. Man kan imidlertid berolige sig med, at Steenstrup ikke fik en eneste Stemme fra Marstal, saa det er næppe rimeligt, at hans Nærværelse vilde have bevirket, at han havde faaet ret mange Stemmer derfra. Jeg har heller ikke været der, saa i den